

Tittel: Svik, skam og selvbedrag

Av Elisabeth Leinslie

Hvite Dager

Av Margareta Garpe

Regi: Lasse Dehle

Med: Linn Skåber, Birgitte Victoria Svendsen, Eli Anne Linnestad, Unni Evjen, Iram Haq,

Sidsel Ryen, Geir Kvarme

Oslo Nye Teater

Ingress: Tabubelagte historier om kvinners alkoholmisbruk ser solens lys i en helstøpt forestilling.

Margareta Garpe gjør noe som svært få dramatikere gjør. Hun skriver utfordrende historier om kvinner. I dramaet *Hvite Dager* avdekker hun en rekke gripende historier om kvinners rusmisbruk. Enkelthistoriene har stor plass, og det er dette motet til å gå i dybden omkring et tabubelagt tema som rører ved oss. Det fremtvinger både gråt og latter hos publikum.

Det er merkelig hvordan kvinners alkoholisme og deres behov for behandling fremdeles er tabubelagt. Skammen og sviket forbindes oftest med deres svekket omsorgsevne for barn og pårørende. Dette er også sentrale tema hos disse seks kvinnene når vi møter dem i tiden før, under og etter behandlingsoppholdet.

Enkle grep

Lasse Dehle benytter enkle grep for å skape situasjoner, stemninger og realisme i teatret. Scenerommet er uforanderlig gjennom hele forestillingen. Visuelle og lydige virkemidler er mer eller mindre fraværende. Han lar skuespillerne alene spille opp historien – noe de gjør med psykologisk innsikt.

Sett bort ifra innkjøringsproblemer med noen direkte pinlige skuespillerprestasjoner, viser ensemblet seg som meget sterkt og samkjørt. Linn Skåber utmerker seg i rollen som behandlingshjemmets stjerneterapeut. Det er for øvrig mange gode enkeltprestasjoner å glede seg over i denne forestillingen.

Det er både sjeldent og deilig å se så mange kvinnelige skuespillere i sentrale roller på scenen samtidig. Det er også bra at Oslo Nye Teater setter fokus på kvinners livshistorier. For det er ikke å fornekte at det generelt sett er oversvømmende mye testosteron på teatret.

Tankevekker

Forestillingen byr på få overraskelser. Både plottet og karakterene er gjenkjennelig og forutsigbare, men det er av underordnet betydning. Her er det skammen og selvbedraget som omkranser avhengigheten som skal til pers. Sannhetens time har kommet. Sett deg i terapiringen og slutt og juge for deg selv!

Denne form for teater kan fort bli banalt og latterlig. I hendene på Dehle har det derimot blitt en viktig og vellaget forestilling som kan være en tankevekker for mange.

Anmeldelsen er basert på generalprøven.

Publisert i Dagsavisen 21. januar 2006.